

Καλοκαίρι στο μποστάνι: κόλπα για την ευημερία ΤΟΥ

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Photo: garten.de

Το καλοκαίρι στην χώρα μας, ειδικά ο Ιούλιος, είναι, κατά τη γνώμη μου, η πιο προκλητική καλλιεργητική εποχή. Σε όλη την Ευρώπη, ο χειμώνας είναι αυτός που θεωρείται «νεκρή εποχή» για καλλιέργειες, αντίθετα στην χώρα μας έχουμε ήπιο χειμώνα, ιδεώδη για την καλλιέργεια του μποστανιού μας. Το καλοκαίρι όμως, ειδικά στην Αττική και τη νότια Ελλάδα, οι καιρικές συνθήκες μπορούν να αποβούν μοιραίες για τα φυτά μας, καθώς χωρίς τα σωστά μέτρα κινδυνεύουν να ξεραθούν από τους υπερβολικούς καύσωνες.

Ν' αναφέρουμε λίγα κόλπα, ώστε ν' αντέξουν τα φυτά και το μποστάνι σας το καλοκαίρι και να επιτύχετε μεγάλη παραγωγή χωρίς υπερβολική κατανάλωση νερού. Όπως γνωρίζουμε, το μεγαλύτερο πρόβλημα του καλοκαιριού είναι η ξηρασία, γιατί η μεγάλη ζέστη εξατμίζει και την τελευταία σταγόνα από το χώμα, φανερώνοντας ρωγμές στο έδαφος και ξεζουμίζοντας τους καρπούς και τα φυτά μας. Επομένως το καλοκαίρι, το σωστό πότισμα είναι εκείνο που θα παίξει καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία του μποστανιού μας.

Τα φυτά προτιμούν το προγραμματισμένο πότισμα και είναι έτσι σωστότερο να

γίνεται σε ώρες που δεν έχει ήλιο, δηλαδή μετά τη δύση ή πριν την ανατολή του - εκείνες είναι οι ιδεώδεις ώρες. Γι' αυτό τον λόγο θα μας φανεί χρήσιμο ένα σύστημα αυτόματου ποτίσματος, στο οποίο θα ρυθμίσουμε την ώρα και τη διάρκεια του ποτίσματος. Προτιμούμε το πότισμα με σταγόνες, καθώς έτσι θα έχουμε μεγαλύτερη οικονομία στο νερό, αφού ποτίζεται το κάθε φυτό ξεχωριστά όσο χρειάζεται και όχι το σύνολο του μπουστάνιου. Ακόμη, με τις σταγόνες αποτρέπουμε την εξάτμιση του νερού που ενδεχομένως θα σταθεί στα φύλλα των φυτών μας, σε σύγκριση με τα συστήματα με μπεκ ή ψεκαστήρα.

Μπορούμε επίσης να κατασκευάσουμε μηχανισμούς που θα ποτίζουν αυτόματα τα φυτά μας, με μπουκάλια που τρέχουν σε σταθερή ροή ή με πιθάρια από πηλό θαμμένα στο χώμα, όπως έχουμε αναφέρει σε προηγούμενο άρθρο.

Απαραίτητη είναι η εδαφοκάλυψη, ώστε να αποτρέψουμε ακόμα περισσότερο την εξάτμιση των υδάτων του εδάφους αλλά και για να προστατεύσουμε τη γονιμότητα της γης από της υπεριώδεις ακτινοβολίες του ήλιου. Η εδαφοκάλυψη μπορεί να αποτελείται από άσπρα βοτσαλάκια, που είναι ιδανικά να τα τοποθετήσουμε ανάμεσα στα σαλατικά που έχουν κοντό ριζικό σύστημα και απαιτούν συχνό πότισμα.

Για τα φυτά με μεγάλο ριζικό σύστημα, όπως η ντομάτα και η κολοκύθα, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για εδαφοκάλυψη άχυρο, κομμένο γκαζόν ή αγριόχορτα από το ξεβοτάνισμα, διότι αυτά τα φυτά θέλουν αραιό πότισμα αλλά σε μεγάλη ποσότητα. Επίσης ευδοκιμούν σε γόνιμα εδάφη που καλύπτουν τις απαιτήσεις της μεγάλης τους ρίζας. Αυτό ακριβώς μπορεί να μας το προσφέρει το άχυρο και τα υπόλοιπα κομμένα χόρτα, καθώς συγκρατούν τα νερά σαν σφουγγάρι και προσφέρουν γονιμότητα στη γη κατά την αποσύνθεσή τους.

Μπορούμε ακόμα να έχουμε μια ζωντανή εδαφοκάλυψη, δηλαδή μια πυκνή βλάστηση από χαμηλά φυτά που θα καλύψουν το χώμα σαν ένα φυσικό πράσινο χαλί. Φυτά για αυτό τον ρόλο είναι το τριφύλλι (η μηδική), ο βίκος, η γλιστρίδα, η μέντα, που εκτός από την προστασία του χώματος είναι όλα και εξαιρετική τροφή. Χρησιμοποιούμε σκίαστρα ειδικά με προστασία 40% από τον ήλιο, σε σημεία ειδικά που βαράει ο μεσημεριανός ήλιος. Ακόμη, εκμεταλλευόμαστε τα φυσικά σκίαστρα που ενδεχομένως να δημιουργεί η βόρεια πλευρά ενός δέντρου ή κάποιου φράχτη στον κήπο μας.

Τέλος, να τονίσουμε ότι η καλύτερη προστασία ενάντια στις καιρικές συνθήκες είναι να καλλιεργούμε φυτά που ευδοκιμούν στο περιβάλλον μας, γι' αυτό είναι και σημαντικό να βρίσκουμε σπόρους από τον τόπο μας και να φυλάμε τα σπόρια των καρπών μας.

του Άντυ Παξινού

Πηγή: bostanistas.gr